

Dlaczego Polska jest zobowiązana do wejścia do strefy euro, skoro Dania, Wielka Brytania i Szwecja tego nie zrobiły?

Status tych trzech państw jest odmienny. Dania i Wielka Brytania są państwami objętymi tzw. klauzulą *opt-out*, która daje im prawo wyboru, czy pozostaną przy własnej walucie, czy też zdecydują się przyjąć euro. Innymi słowy, nie są zobligowane do przyjęcia wspólnej waluty.

Pozostałe państwa Unii Europejskiej pozostające poza strefą euro i nie posiadające klauzuli *opt-out*, tj. Szwecja oraz tzw. nowe kraje członkowskie UE (w tym Polska), określa się natomiast mianem państw z derogacją. Oznacza to, że – w przeciwieństwie do Wielkiej Brytanii i Danii – są one zobowiązane do przyjęcia euro w przyszłości, po wypełnieniu niezbędnych warunków. Warunki przyjęcia euro zostały określone w *Traktacie o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej* (TFUE) i polegają na osiągnięciu trwałej konwergencji nominalnej i prawnej. Z tego też względu są one określane mianem kryteriów konwergencji (por. pyt.: **Jakie kryteria musi spełnić państwo członkowskie UE chcąc przystąpić do strefy euro?**).

Rząd Szwecji mimo formalnego zobowiązania tego kraju do przyjęcia euro (brak klauzuli *opt-out*), podjął decyzję o rozpisaniu w 2003 r. referendum w sprawie przyjęcia euro (por. pyt.: **Czy wprowadzenie euro w Polsce wymaga przeprowadzenia referendum?**), w wyniku którego większość Szwedów (56,2%) wypowiedziała się przeciwko wprowadzeniu euro. Chociaż wyniki tego głosowania są wiążące dla władz Szwecji, równocześnie pozostaje ona formalnie zobowiązana do przyjęcia euro w wyniku postanowień traktatowych.